

استفاده از «اقتصاد» به عنوان نوعی سلاح در جنگ‌ها و تقابل‌ها پیشینه‌ای بسیار دور دارد که یافتن آغاز آن تقریباً غیرممکن است. در عصر جدید هم‌زمان با پیشرفت‌های علمی و فناوری بشر، حضور اقتصاد در عرصه تقابل‌ها و جنگ‌ها ظرایف و دقایق خاصی یافت. معمولاً از اقتصاد به عنوان عرصه مکمل برای جنگ‌ها و تقابل‌ها استفاده می‌شود.

مفهوم «جنگ اقتصادی» که ناظر بر سازوکارهایی برای ضعیف ساختن و از پا درآوردن حریف است در شمار عرصه جنگ‌های نرم قرار می‌گیرد. ساز و کاری که هدف آن تضعیف بنیان دفاعی و تحلیل اراده ایستادگی در مقابل حریف و از همه مهم‌تر آشفته کردن ذهن حریف است. بسیار محتمل است که ذهن آشفته، دچار خطاهای محاسباتی شود.

برای ایجاد یک نظم جدید ابتدا باید نظم پیشین را به هم ریخت؛ مانند اینکه فردی چیش وسایل را در داخل اتاق خود نمی‌پسندد. و برای ایجاد نظم مورد نظرش ابتدا وسایل چیده شده در اتاق را در گوشه‌های جمع می‌کند و آنها را دوباره مطابق با نظرش سامان می‌دهد. در عصر جدید بیشترین نیروی لازم برای به هم ریختن جهان در یک قاره جمع شده بود؛ یعنی در اروپای سرمست از پیشرفت‌های علمی و تکنولوژیک و حریص برای غارت منابع دیگر مناطق کره خاکی.

از این زاویه جنگ‌های اول و دوم جهانی دقیقاً در راستای اراده‌ای قرار می‌گیرد که مترصد ترسیم نظم جدید بود. پس از به هم ریختن جهان آن هم با قریب ۱۰۰ میلیون کشته در مجموع دو جنگ و تبعات آن جنگ‌ها (از قبیل بیماری‌های واگیردار، قحطی، آوارگی و…) ترسیم نظم جدید در حالی آغاز شد که آمریکا دیوانه‌وار در پی آن بود تا خود را به عنوان مرکز جهان و نظم جدید آن به همه بقبولاند.

تأثیر شوم نظم استکباری جدید

یکی از اثرات شوم نظم استکباری پس از جنگ جهانی دوم، سلطه بی‌چون و چرای «دلار» آمریکا در تمام مبادلات اقتصادی جهان بود. دولتمردان آمریکایی هم‌زمان با وجهه جهان شمول اقتصادی دلار، از چهره تسلیحاتی آن نیز برده‌داری کردند. این یعنی آمریکایی‌ها از سلطه همه‌گیر دلار در جهان سوءاستفاده کرده و آن را وسیله‌ای ساختند برای تضعیف و خفه کردن و از پیش رو برداشتن اراده‌های مستقلی که احیاناً از گوشه و کنار جهان سربر آورده و فریاد آزادی و آزادگی از یوغ بانکی‌ها را سر می‌دهند.

یکی از اثرات شوم نظم استکباری پس از جنگ جهانی دوم، سلطه بی‌چون و چرای «دلار» آمریکا در تمام مبادلات اقتصادی جهان بود. این یعنی آمریکایی‌ها از سلطه همه‌گیر دلار در جهان سوءاستفاده کرده و آن را وسیله‌ای ساختند برای تضعیف و خفه کردن و از پیش‌رو برداشتن اراده‌های مستقلی که احیاناً از گوشه و کنار جهان سربر آورده و فریاد آزادی و آزادگی از یوغ بانکی‌ها را سر می‌دهند.

کشور ما و مردمان این خصله غیور، طعم تلخ توریسیم اقتصادی و حملات پیوسته دلار به سفره‌ها و تمام ساحات زندگی‌شان را ۴۵ سال است که چشیده‌اند و حقا که به زغم تمام سختی‌ها ایستاده‌اند تا در شمار نشستگان و از پا افتادگان تاریخ نباشند.

موضوع مالیات‌ستانی از بلاگرها و فعالان فضای مجازی در هفته‌های اخیر، بار دیگر به تیتیر یک برخی از رسانه‌ها تبدیل شده است، نظراتی که گهگاه در تقابل با یکدیگر قرار دارند. در واقع برخی از رسانه‌ها و افراد صاحب‌نظر، مالیات‌ستانی از بلاگرهای فضای مجازی را به دلیل فیلترینگ این شبکه‌ها در کشور، غیرمنطقی عنوان می‌کنند؛ به عقیده این دسته از رسانه‌ها، دولت با فیلترینگ مشکلات را در فضای مجازی ایجاد کرده و به همین دلیل، اخذ مالیات از بلاگرها منطقی به نظر نمی‌رسد.

به‌عنوان نمونه، «امان‌الله قزایی‌مقدم» استاد دانشگاه خوارزمی و جامعه‌شناس درباره مالیات‌ستانی از بلاگرها می‌گوید: «وقتی یک پلتفرم فیلتر شده است چطور مالیات گرفتن از آن برقرار است؟ ضمن اینکه قائل به لزوم وجود یک ضابطه مشخص برای

موانع مالیات‌ستانی از بلاگرها

فضای مجازی هستم، اما نکته‌ای که در داندگان این صفحات مطرح می‌کنند، درست است.» اما نکته جالب‌توجه این بوده که اغلب رسانه‌هایی که به انتقاد از مالیات‌ستانی از بلاگرها پرداخته‌اند، تنها این مطلب را در تیتیر خود عنوان داشته‌اند و بررسی دقیق گزارش‌های منتشرشده حکایت از آن دارد که در مجموع موافق با مالیات‌ستانی از بلاگرها هستند.

البته پایگاه اطلاع‌رسانی دولت نسبت به انتقاد از مالیات‌ستانی از بلاگرها به‌سرعت واکنش نشان داده و درباره آن اطلاعاتی را منتشر کرده که بخشی از آن در ادامه آمده است: «.. در سال‌های ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰، اینفلوئنسرهایی که بیش از ۵۰۰ هزار نفر دنبال‌کننده داشتند، شناسایی شدند که ۵۵۱ مورد بودند، در نهایت برای ۱۳۳ اینفلوئنسر برهه تشخیص مالیات صادر شد.

مجموع تراکنش این اینفلوئنسرها ۲۳۰۰میلیارد تومان بود که برای سالل ۱۳۹۹ به تعداد ۶۴ برهه تشخیص به ارزش دوهزار میلیارد تومان صادر شد که در نهایت هفت‌میلیارد و ۶۰۰میلیون تومان مالیات اخذ شد.»

قانون چه می‌گوید؟

مطابق با قانون بودجه سال ۱۳۹۹، درآمد‌های کاربران دارای بیش از ۵۰۰ هزار دنبال‌کننده در رسانه‌های کاربرمحور (مانند اینستاگرام و تلگرام) از محل تبلیغات مشمول مالیات

از تأسیس بانک تا ایجاد پول مشترک

راهکارهای رهایی از دلار در سازمان شانگهای

با تأسیس بانک در این سازمان راه برای موضوع اصلی باز می‌شود و آن موضوع تعیین یک پول مشترک برای اعضای این سازمان است. حتی می‌توان به تمام کشورهای آسیایی تسری یابد. این راهکار را کشورهای اروپایی نیز تجربه کرده‌اند.

در عرصه جنگ سخت، فرماندهان برای هر نوع «آفندی» به فکر ایجاد «پدافندی» مؤثر در مقابل آن هستند و برای عرصه جنگ‌های نرم نیز تفکر و تعقل برای ایجاد پدافندی کارآمد امری لازم و بلکه واجب است. حال برای جنگ اقتصادی و برای از کار انداختن تسلیحات آمریکا در این نبرد (که همان دلار است) چه می‌توان کرد؟

درد مشترک دلار زنده‌ها

چیزی که کار را در این مورد (پدافند در عرصه جنگ اقتصادی) سخت می‌کند این است که دلار ابزاری است برای معاملات و این یعنی یک سر این قضیه بیرون از اراده و تصمیم ما قرار دارد. یعنی ما به‌نگام معامله اقتصادی (یا به عنوان فروشنده یا خریدار) یک سر آن هستیم و در آن سر، کشوری دیگر قرار دارد؛ به عبارتی وقتی یک معامله اقتصادی به انجام می‌رسد که کشور خریدار

کالا یا خدمات ارائه شده را بخواهد و آنچه به عنوان مابه ازای آن خدمات یا کالا قرار است پرداخت شود مورد قبول کشور فروشنده باشد. آمریکا به طور خاص پس از جنگ‌های جهانی ابرقدرتی نظامی خود را به عنوان پشتوانه دلار قرار داده حال برای واپس زدن این مشکل اقتصادی که

بسر درآمد خواهد بود. همچنین طبق بند «ذ» قانون بودجه سال ۱۴۰۰ درخصوص مالیات فعالیت‌های اینستاگرامی آمده است که درآمد‌های کاربران دارای ۵۰۰هزار دنبال‌کننده در رسانه‌های کاربرمحور از محل تبلیغات، مشمول مالیات بر درآمد خواهد بود.

وحید عزیزی؛ مدیرکل اسبق دفتر بازرسی، مبارزه با فرار مالیاتی و پولشویی سازمان امور مالیاتی: «عمده پلتفرم‌هایی که افراد از طریق آن تبلیغات انجام می‌دهند خارجی هستند و دسترسی به صاحب اصلی اکانت در برخی از موارد وجود ندارد. همین امر سسد بزرگی برای تحقق درآمد‌های مالیاتی از بلاگرها است. همچنین ادعای تبلیغات رایگان و دوستانه نیز یکی دیگر از مشکلات عمده سازمان امور مالیاتی است که زمان رسیدگی به این پرونده‌ها را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد.»

اقتصادی

اقتصادی

شانگهای را مورد بحث و بررسی قرار دهند.»

تعیین پول مشترک آسیایی

با تأسیس بانک در این سازمان، راه برای موضوع اصلی باز می‌شود و آن موضوع تعیین یک پول مشترک برای اعضای این سازمان است. حتی می‌توان به تمام کشورهای آسیایی تسری یابد. این راهکار را کشورهای اروپایی نیز تجربه کرده‌اند. آنها با تعیین «یورو» به عنوان واحد پولی کشورهای عضو اتحادیه اروپا، ساختاری واحد را شکل دادند. افرادی که بر این ساختار وارد شده، این است که به هم پیوستگی همه کشورهای اروپایی در یک واحد پولی سبب می‌شود تا اگر به یکی از آنها بحرانی وارد شود پس لزره‌های آن به کشورهای دیگر نیز سرایت کند.

حال اما برای برطرف ساختن این مشکل می‌شود راهکاری اندیشید و آن راهکار این است که کشورهای عضو شانگهای نظام پولی خود را داشته باشند و در کنار آن واحد پولی که توسط بانک این سازمان وضع شده نیز به عنوان دومین واحد پولی که مورد حمایت آنهاست کارکرد تجارت خارجی داشته باشد. البته باید یکپارچگی فرهنگی اروپا و تنوع فرهنگی آسیا را در نظر گرفت اما با وجود مشکلات، ایجاد پول مشترک بین اعضای شانگهای و سپس تبدیل آن به «پول آسیایی» شدنی است. اعضای شانگهای، پولی که مورد قبول همه این کشورهاست و در بازارهای ارزی این کشورها قابل معامله است را به رسمیت می‌شناسند و آن را پشتیبانی می‌کنند. برای آنکه آن مخاطره‌ای که در مورد «یورو» به آن اشاره شد رخ ندهد کشورهای عضو این سازمان در داخل کشورهای خویش همان نظام پولی خود را خواهند داشت و کارکرد پول جدید چیزی شبیه به دلار خواهد بود. هم اکنون دلار در تمام کشورهای عضو این سازمان به عنوان یک ارز خارجی مورد معامله قرار می‌گیرد. پولی که توسط سازمان همکاری شانگهای ایجاد شود از آنجا که اقتصاد دست‌کم ۹ کشور (از قبیل چین، روسیه، ایران، هند و…) در این عرصه است. سازمان شانگهای با وجود ۹ عضو اصلی خود حجم قابل‌توجهی از تجارت جهانی را داراست و با تأسیس یک بانک در این سازمان، می‌توان مشکلات ناشی از دلار را برای اعضا، برطرف کند و کشورمان و دولت سیدابراهیم رئیسی می‌تواند در این عرصه پیش‌قدم شود.

نکنته اینجاست که در نهمین نشست نخست‌وزیران کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای که آذرماه ۱۳۸۹ در پایتخت تاجیکستان برگزار شد چین پیشنهاد تأسیس بانک برای قضا ریشه در توان نظامی دارد چه باید کرد؟ موضوع این است که سلطه‌طلبان عالم اجازه نمی‌دهند کشوری از حد مرسوم بالاتر بیاید تا سپس بخواهد در عرصه جهانی تعیین‌کننده باشد. هم دیدیم که در موضوع هسته‌ای چه کردند و چگونه عرصه را بر کشورمان تنگ ساختند.

با این وجود به گمانم امکان‌های دیگری هست که می‌تواند به نوعی جبران آن مورد سخت باشد و یکی از مهم‌ترین امکان‌ها این است که مستکبر با روحیه استکباری خود دیگرانی را نیز مورد آزار و اذیت و رنج قرار داده است. «درد مشترک» میان این کشورها می‌تواند سبب نزدیک شدن آن‌ها به یکدیگر و شکل گرفتن پیوندی مستحکم شود.

تاسیس بانک؛ راهکار دلارزایی از شانگهای
سازمان همکاری شانگهای که کشورمان به عضویت آن درآمد یک امکان بالقوه برای به فلیت رساندن «درد مشترک» است. درد مشترکی که ماحصل روحیه استکباری و قلندمآمی آمریکاست. دست کم

با تأسیس یک بانک در این سازمان، می‌توان مشکلات ناشی از دلار را برای اعضا، برطرف کند و کشورمان و دولت سیدابراهیم رئیسی می‌تواند در این عرصه پیشقدم شود. نکته اینجاست که در نهمین نشست نخست‌وزیران کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای که آذرماه ۱۳۸۹ در پایتخت تاجیکستان برگزار شد چین پیشنهاد تأسیس بانک برای سازمان همکاری شانگهای را مطرح کرده بود.

سازمان همکاری شانگهای را مطرح کرده بود. نخست‌وزیر وقت چین در آن نشست گفته بود: «امیدوارم کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای با کمک به همکاری در چارچوب کنترسیوم بانکی، راه‌های جذب سرمایه بازرگانی برای تشکیل بانک توسعه سازمان همکاری

مشمول مالیات بوده و در قانون بودجه نیز بحث مالیات‌ستانی از بلاگرها عنوان شده است؛ در واقع اینفلوئنسرهایی که بیش از ۵۰۰هزارنفر آنها را دنبال می‌کنند و از محل تبلیغات در فضای مجازی درآمد دارند، باید مالیات پرداخت کنند. او ادامه می‌دهد: البته این موضوع به این معنی نیست که صفحات مجازی با دنبال‌کنندگان کمتر از ۵۰۰هزارنفر، الزامی برای پرداخت مالیات ندارند، در واقع همه کسانی از محل تبلیغات در بستر فضای مجازی دارای درآمد هستند، مشمول مالیات می‌شوند. همچنین صفحاتی با دنبال‌کنندگان میلیونی وجود دارد که هیچ درآمدی از محل تبلیغات ندارند، در واقع، افراد فوق از مالیات این محل معاف هستند.

مدیرکل اسبق دفتر بازرسی، مبارزه با فرار مالیاتی و پولشویی سازمان امور مالیاتی می‌افزاید:

عزیزی در پاسخ به این سؤال که چرا میزان مالیات دریافتی توسط سازمان امور مالیاتی به درآمد اینفلوئنسرها همخوانی نداشته و بسیار کمتر است، می‌گوید: در این خصوص باید بینیم که به چه میزانی برگ قطعی برای افراد صادر شده است، در واقع وصول مالیات از طریق برگ قطعی انجام می‌شود و نباید تنها میزان تراکنش‌ها ملاک قرار گیرد. شناسایی بلاگر، دریافت ریزتراکنش از بانک مرکزی و به بیانی فرآیند محاسبه تا دریافت مالیات، زمان‌بر است، اما سازمان امور مالیاتی با ابزارهای خود در جهت وصول آن حرکت خواهد کرد.

سازمان امور مالیاتی این اختیار را ندارد که بر اساس تعداد دنبال‌کننده مالیات دریافت کند، به بیانی باید از درآمدی که برای افراد محقق می‌شود، مالیات اخذ شود. در این راستا تبلیغات برخی از افراد هم به‌صورت کامل دوستانه و رایگان بوده که مشمول مالیات نخواهد بود.

بازرگترین سد تحقق مالیات‌ستانی از اینفلوئنسرها
به گفته عزیزی، شناسایی مشمولان مالیات فضای مجازی، یکی از بزرگ‌ترین مشکلات درباره تحقق قانون بودجه کشور است. عمده پلتفرم‌هایی که افراد از طریق آن تبلیغات انجام می‌دهند خارجی هستند و دسترسی به صاحب اصلی اکانت در برخی از موارد وجود ندارد. همین امر سد بزرگی برای تحقق درآمد‌های مالیاتی از بلاگرها است.

مهمترین ادعای تبلیغات رایگان و دوستانه نیز یکی دیگر از مشکلات عمده سازمان امور مالیاتی است که زمان رسیدگی به این پرونده‌ها را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد.

او درباره نحوه محاسبه مالیات بلاگرها می‌گوید: موضوع مهم درباره بلاگرها، گردش حساب آنها نیست. درواقع به طور خاص درآمد آنها از محل تبلیغات و فعالیت در شبکه‌های اجتماعی مورد

صفحه ۸

سه‌شنبه ۸ اسفند ۱۴۰۲

۱۷ شعبان ۱۴۴۵ – شماره ۲۳۵۲۷

۱۰ گام دریافت مجوز جدید کسب و کار

مطابق قانون از ابتدای سال ۱۴۰۱ مجوز کسب و کار صرفاً فایل الکترونیکی حاوی شناسه یکتا است و مجوزهای سنتی و کاغذی به تدریج تا پایان سال ۱۴۰۲ باید از چرخه اعتبار خارج شوند و مجوزی معتبر با شناسه یکتا داشته باشند.

مجوزها شامل سه نوع خانگی، صنفی و دستنگاهی هستند. مجوزهای خانگی تک‌مرحله‌ای بوده و ظرف سه روز کاری و مجوزهای صنفی و پروانه‌های کسب، همگی تک‌مرحله‌ای بوده و بین سه تا هفت روز صادر می‌شوند.

مجوزهای خارج از این دو گروه که توسط دستگاه‌های اجرایی و کانون‌ها صادر می‌شوند گاهی چند مرحله‌ای هستند؛ یعنی برای دریافت آن‌ها باید چندین مرحله تأییدیه، موافقت اصولی و موارد دیگر انجام شود. در ادامه این گزارش ۱۰ گام ورود به درگاه ملی مجوزها و ثبت درخواست مجوز الکترونیک را می‌آوریم.

هر فعال اقتصادی باید پرونده مالیاتی داشته باشد که در سایت my.tax.gov.ir قابل دریافت است. اگر کد مالیاتی ندارد از این سایت کد مالیاتی خود را دریافت کنید و اگر دارای بدهی قبلی هستید در این مرحله باید ابتدا بدهی مالیاتی خود را تسویه کرده و بعد از آن درخواست مجوز دهید. نکته اینکه؛ اگر در کسب و کار قبلی خود بدهی مالیاتی داشته‌اید، سیستم متوجه می‌شود و از شما می‌خواهد بدهی مالیاتی قبلی خود را تسویه کنید. این گام هشتم است.

ثبت‌نام و احراز هویت

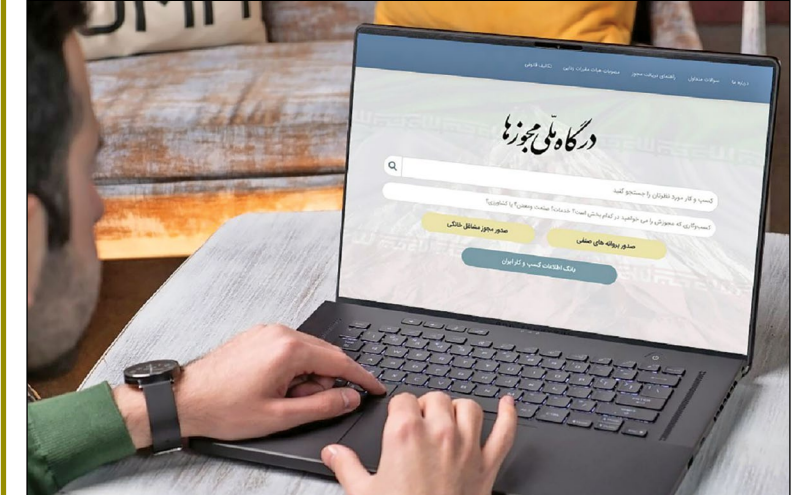
گام اول؛ ثبت نام و احراز هویت است. ابتدا باید وارد سایت درگاه ملی مجوزها شد. در سمت چپ بالای سایت، وارد پنجره خدمت دولت هوشمند شد. در صورتیکه برای اولین بار وارد می‌شوید، احراز هویت شما با ثبت شماره همراه، کد ملی و تاریخ تولد انجام می‌شود و در صورتی که قبلاً وارد شده باشید تنها از طریق شماره تلفن همراه می‌توانید دوباره وارد سایت شوید.

گام دوم، راهنماست. هر مجوزی در درگاه ملی مجوزها دارای صفحه راهنمای مخصوص است و در آن شرایط، مدارک، هزینه‌ها و زمان قانونی صدور آن مجوز توضیح داده شده است. اگر کسب و کار مورد نظرتان را نیافتید در بخش جستجو، مجوز مورد نظر خود را بیابید و در غیر این صورت به پشتیبانی اطلاع دهید تا پیگیر مجوز مورد نظر شما شود و برای آن کاربرگ مخصوص تهیه شود.

مجوزهای تک‌مرحله‌ای و چند مرحله‌ای

بعضی مجوزها مانند پروانه کسب مجوز مشاغل خانگی یا خانه مسافر، تک‌مرحله‌ای هستند یعنی با یک درخواست مجوز صادر می‌شود اما بسیاری از مجوزها چند مرحله‌ای هستند؛ یعنی برای گرفتن مجوز کسب و کار باید چند مجوز دیگر گرفت. به عنوان مثال برای کسب و کار تولید کارگاهی صنایع دستی کاغذی باید دو مجوز تأسیس و فعالیت کارگاهی گرفت. شرایط، مدارک، زمان و هزینه هر مجوز و ترتیب آن‌ها گفته شده و در صفحه راهنمای کسب و کارهای، که مجوزشان چند مرحله‌ای صادر می‌شود، ترتیب گام چهارم اینکه، در صفحه راهنما، هر مجوزی شرایط، مدارک، هزینه و زمان لازم برای صدور مجوز ارائه شده است. برخی مدارک مانند تأییدیه‌های بهداشت خودشان مجوز هستند و شرایط و زمان صدورشان جداگانه تصویب می‌شود و در درگاه ملی مجوزها، راهنمای درخواست دارند.

گام چهارم اینکه، در صفحه راهنما، هر مجوزی شرایط، مدارک، هزینه و زمان لازم برای صدور مجوز ارائه شده است. برخی مدارک مانند تأییدیه‌های بهداشت خودشان مجوز هستند و شرایط و زمان صدورشان جداگانه تصویب می‌شود و در درگاه ملی مجوزها، راهنمای درخواست دارند.

بعضی مجوزها مانند پروانه کسب مجوز مشاغل خانگی یا خانه مسافر، تک‌مرحله‌ای هستند یعنی با یک درخواست مجوز صادر می‌شود اما بسیاری از مجوزها چند مرحله‌ای هستند؛ یعنی برای گرفتن مجوز کسب و کار باید چند مجوز دیگر گرفت.

در کسب و کارهای با مجوز چند مرحله‌ای شرایط درخواست مدارک، تأییدیه‌ها و استعلامات وجود دارد و به ترتیب ارائه شده است و برای هر مجوز گزینه ثبت درخواست وجود دارد. قبل از ثبت درخواست باید از داشتن همه شرایط و مدارک و آمادگی برای پرداخت هزینه مربوطه مطمئن شوید؛ چرا که در صورت عدم تکمیل، درخواست بعد از ۲۴ ساعت رد می‌شود.

قبل از ثبت درخواست، سیستم از شما تعهد الکترونیکی مبنی بر این‌که که شما همه مطالب و شرایط را مطالعه کرده‌اید، اخذ می‌کند. با انتخاب تأیید، فرم ثبت اطلاعات و استعلامات فعال و ورود اطلاعات ممکن می‌شود که گام پنجم است.

گام ششم و هفتم اینکه، پشت کارت ملی یک سریال ۱۰ رقمی شامل ۹ عدد و یک حرف انگلیسی وجود دارد. این شماره ۱۰ رقم دارد و رقم دوم آن حرف انگلیسی است که باید با حرف بزرگ وارد شود. در این مرحله این سریال را وارد کرده و در ادامه شماره همراه خود را وارد و ثبت کنید.

اگر کد پستی محل کسب و کار خود را می‌دانید در این مرحله آن را وارد کرده و اگر از آن مطلع نیستید با مراجعه به لینک gnafo.post.ir و ارائه اطلاعات کد پستی دقیق محل کار خود را دریافت می‌کنید.

بعد از ورود کد پستی محل کار، سیستم به طور خودکار نشانی پیشنهادی شما را می‌نویسد اگر درست بود ادامه دهید. برای صدور مجوز اغلب کسب و کارها احراز نشانی لازم است. بنابراین، مامور پست طی ۴۸ ساعت بعد از ثبت کد پستی به محل کار شما مراجعه می‌کند تا حضور شما در محل احراز نشانی شما را به درگاه ملی مجوزها گزارش دهد. هنگام مراجعه امور پست باید کارت ملی خود را همراه داشته باشید.

کد مالیاتی و استعلامات پایه

هر فعال اقتصادی باید پرونده مالیاتی داشته باشد که در سایت my.tax.gov.ir قابل دریافت است. اگر کد مالیاتی ندارد از این سایت کد مالیاتی خود را دریافت کنید و اگر دارای بدهی قبلی هستید در این مرحله باید ابتدا بدهی مالیاتی خود را تسویه کرده و بعد از آن در خواست مجوز دهید. نکته اینکه؛ اگر در کسب و کار قبلی خود بدهی مالیاتی داشته‌اید، سیستم متوجه می‌شود و از شما می‌خواهد بدهی مالیاتی قبلی خود را تسویه کنید. این گام هشتم است.

گام نهم اینکه، استعلام‌های پایه شامل بدهی مالیاتی، گواهی صلاحیت بهداشتی، نظام وظیفه و برخی موارد دیگر است که در درگاه ملی به‌صورت خودکار برای هر کسب و کار انجام می‌شود و اگر استعلام تأیید شد یعنی شرایط و مدارک لازم برای مجوز مورد نظرتان را دارید و درگاه ملی تأییدیه آن را بصورت برخط از دستگاه استعلام دهنده دریافت کرده و به درگاه تخصصی مجوزتان منتقل می‌شود. نکته اینکه، بعد از دریافت پاسخ همه استعلام‌های پایه باید گزینه ورود به درگاه تخصصی را اعمال کرده، در غیر این صورت، درخواست شما در همین مرحله متوقف می‌شود.

دهمین و آخرین گام این است که، بعد از احراز نشانی و اخذ استعلامات پایه باید به درگاه تخصصی سایت سازمان صادرکننده مجوز مورد نظر خود وارد شوید تا باقی مراحل که جزو شرایط اخذ مجوز است را طی کرده و مجوزتان منتقل می‌شود. تعیین شده به‌طور الکترونیک و غیرحضوری صادر و فایل آن به کارپوشه شما ارسال شود.

گفتنی است؛ متقاضیان مجوزهای خانگی به درگاه تخصصی وزارت تعاون و متقاضیان پروانه کسب به سامانه نوین اصناف منتقل و دیگر مجوزها به سایت اداره یا نهاد مربوطه منتقل و آن‌جا تأیید یا ثبت محور بودن مجوزشان صادر می‌شود.

ایسنا